گزارش

کبری آسوپار

در روزهای کرونا و تعطیلی مجلس، برخی نمایندگان ایده‌پرداز شده‌اند

مجلس تعطیل، نمایندگان پرحرف!

این روزها و در میانه استرس و سختی کرونا، برخی نمایندگان مجلس در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی فعال‌تر شده‌اند. مصاحبه می‌کنند، توئیت می‌زنند، حتی نامه به مسئولان می‌نویسند و ایده‌هایی را بیان می‌کنند که مشخص نیست دولت برای انجام آنها چقدر توانایی دارد یا حتی در صورت توانایی بر انجام آنها، آیا ایده مدنظر، مورد کار کارشناسی و تخصصی قرار گرفته و درستی و سودمند بودن انجام آن اثبات شده و حالا در فضای افکار عمومی طرح می‌شود؟ یک سؤال مهم‌تر هم در این میان باید پاسخ داده شود؛ نقش قوه مقننه در این روزهای سخت و پرکار چیست؟ از این همه کار و برنامه‌ریزی و مدیریت بحران که کرونا در شب عید بر مردم و مسئولان و کشور تحمیل کرده، چه بخشی از کار و مدیریت بر عهده قوه مقننه است و تاکنون نهاد قانونگذاری کشور برای ایجاد آرامش و حل مشکلات کرونایی کشور چه کرده است؟

مجلس از اولین مراکز و مهم‌ترین نهاد تعطیل ایران به دلیل شیوع کروناست. عملاً یک قوه از سه قوه ایران به رغم وجود شرایط خاص در کشور، از دور کمک به کشور خارج شد. همان آغازین روزهای اعلام وجود کرونا در ایران، ستاد مبارزه با کرونا به دلایلی قابل قبول مجلس را تعطیل کرد. از جمله این دلایل، مثبت بودن تست کرونای تعدادی از نمایندگان مجلس (به دلیل عدم اطلاع‌رسانی درست، تعداد دقیق مشخص نیست)، رفت و آمد نمایندگان به حوزه‌های انتخابیه و دیدار با مردم، مراجعه مردم به مجلس و... بود. آیا امکان بازگشایی مجلس به دلیل شرایط خاص کشور، به هیچ شکل دیگر و با گذر زمان میسر نبود؟

■ یک قوه تعطیل، تا اطلاع ثانوی!

۹ اسفند ۹۸ که سخنگوی هیئت رئیسه، تعطیل شدن مجلس شورای اسلامی به دلیل شیوع کرونا را اعلام کرد، زمان دقیقی برای مدت این تعطیلی بیان نکرد و به گفتن «تا اطلاع ثانوی» بسنده کرد اما قرار است این تا اطلاع ثانوی تا چه زمانی طول بکشد؟ تا پایان کرونا؟ مگر پایان آن معلوم است؟ قرار است تا چه زمانی مجلس و قوه مقننه نداشته باشیم؟! از خرداد ۹۹ هم که مجلس جدید باید تشکیل شود و عملاً با این نمایندگانی که در این روزهای کرونایی، در تعطیلات به سر می‌برند،

■ مگر چند ماه دیگر کار داشتیم؟!

آخرین جلسه مجلس ششم اسفند ۹۸ برگزار شده است. می‌شد نمایندگان را به دلیل مثبت بودن تست کرونای تعدادی از آنان قرنطینه خانگی کرد و پس از دو هفته (زمان حداکثری بروز علائم کرونا) و روشن شدن تکلیف سلامتی نمایندگان، جلسات صحن علنی از سر گرفته شود. در این مدت دو هفته هم ساختمان بهارستان به طور کامل ضدعفونی می‌شد. علاوه بر این، اعلام می‌شد که ملاقات‌ها و مراجعات مردمی به ساختمان بهارستان لغو، دیدارها در حوزه‌های انتخابیه و سفرهای نمایندگان به حوزه‌های انتخابیه کنسل و نمایندگان مجلس صرفاً به قانونگذاری برای کمک به مدیریت کشور در روزهای خاص کنونی خواهند پرداخت. نظارت بر عملکرد قوه مجریه در این روزهای بحران با کیست؟ کدام نهاد باید نحوه خدمات‌رسانی به مردم را بررسی کند؟ و این تازه بخشی از آن سطح گسترده اختیارات و وظایف مجلس است.

■ کدام یک وهن مجلس است؟

۱۴ اسفند ۹۸ بی‌بی‌سی فارسی در مطلبی با تیتر «آخرین میخ به تابوت مجلس دهم» از اعتراض محمود صادقی، نماینده تهران در مجلس به حکم حکومتی رهبری برای حل مشکل بودجه سال ۹۹ نوشت. بی‌بی‌سی ابتدا دو خط خبر نوشت که: «محمود صادقی، نماینده مجلس ایران حکم حکومتی اخیر آیت‌الله علی خامنه‌ای در ارجاع لایحه رد شده بودجه سال ۹۹ به شورای نگهبان را «وهن مجلس و وهن رهبری» و «آخرین میخ به تابوت مجلس دهم» خوانده است. آقای صادقی در توئیت‌های جداگانه نوشته: «میدوارم متهم به ضدیت با ولایت فقیه نشوم اما استیذان از رهبری برای تصویب لایحه بودجه ۹۹ آخرین میخ به تابوت مجلس دهم بود» و بعد بی‌بی‌سی با پاس گل طلایی محمود صادقی، سراغ سوژه اصلی خود می‌رود: «آیت‌الله خامنه‌ای در سال‌های اخیر در موارد متعددی به طور مستقیم اختیارات مجلس را از نمایندگان سلب کرده است.»

گزارش بی‌بی‌سی سرشار از غرض‌ورزی‌های اینگونه است و فی‌الحال در این گزارش، با دشمن خارجی کاری نداریم اما ببینیم چرا پای حکم حکومتی ولی فقیه به لایحه بودجه ۹۹ کشیده شد. آیا رهبر انقلاب تصمیم شخصی برای دخالت! در کار قوه مقننه داشتند یا با درخواست رئیس مجلس به دلیل تعطیلی مجلس و کم‌کاری نمایندگان در بررسی بودجه در موعد مقرر، مجبور شدند درخواست مجلس را برای حل بن‌بست «نداشتن قانون بودجه برای سال ۹۹» با حکم حکومتی بپذیرند؟

عباسعلی کدخدایی، سخنگوی شورای نگهبان در مصاحبه با سایت «خامنه‌ای دات آی آر» گرچه روند این حکم حکومتی را قانونی می‌داند، اما می‌گوید: «به رغم اینکه در قانون اساسی چنین راهکاری را برای عبور از بن‌بست‌ها داریم اما باید به این هم توجه کنیم که کم‌کاری‌های خودمان را نخواهیم ببریم در قالب قانون اساسی و کاری را که مثلاً در زمان موسعی می‌توانستیم انجام بدهیم، انجام ندهیم و وقتی که به یک زمان محدودی می‌رسیم، برویم سراغ آخرین راهکار که اذن گرفتن از مقام معظم رهبری است... در همین بحث مجلس، اگر نمایندگان محترم قبل از انتخابات وقت بیشتری می‌گذاشتند و قانون بودجه که باید از آذرماه تقدیم مجلس بشود و از همان زمان هم مجلس رسیدگی کند، در آن زمان‌های مشخص و مقرر رسیدگی می‌شد، طبیعتاً به اینجا نمی‌رسید.»

در واقع رهبری لطف کردند و با حکم حکومتی، کم‌کاری قبلی نمایندگان و تعطیلی کنونی مجلس را به درخواست خود مجلس جبران کردند و حداقل صداقت و انصاف این است که اگر انصاف اذعان به کم‌کاری خود و لطف دیگری برای جبران کارهای عقب مانده‌مان را نداریم، این حداقل از اخلاق را داشته باشیم که طعنه نزنیم و ژست دروغ اهمیت پارلمانیسم نگیریم! یک نکته هم جالب است، در این تاریخ‌هایی که ذکر کردیم محمود صادقی کجا بود؟ او چند روز قبل از این توئیت‌ها کتبی (توئیت) و شفاهی (فایل ویدئویی) اعلام کرد که تست کرونایش مثبت شده و در قرنطینه خانگی است اما ۲۴ اسفند اعلام کرد ۱۰ روز بعد متوجه شده که تست کرونایش منفی است!

■ وظایف مجلس تعطیل بر دوش دیگران!

حکم حکومتی رهبری برای جبران کم‌کاری نمایندگان تنها موردی از وظایف مجلس نیست که مجلسی‌ها در این ایام بر عهده دیگران انداخته‌اند. نمایندگان مجلس امکان حضور در بیمارستان‌ها را ندارند، اما چرا گزارش‌های مردمی دریافت نمی‌کنند و در نطق‌هایی از تریبون مجلس، به وضعیت رسیدگی نمی‌کنند؟ محمدرضا نجفی که گویا یکی از نمایندگان تهران در مجلس است، به رئیس جمهور نامه نوشته و خواستار قرنطینه می‌شود. یک حقوقدان در مورد این پیشنهاد می‌گوید: «ضروری بود که مجلس، با یک طرح سه‌فوریتی در خصوص این موضوع مهم، تعیین تکلیف می‌کرد که متأسفانه در این شرایط بحرانی، مجلس تعطیل شد و حفاظت از بهداشت و سلامت عمومی مردم را که می‌توانست در قالب قانونگذاری مورد تضمین بیشتری قرار گیرد به حاشیه رفت.»

در واقع نمایندگان مجلس موضوعاتی را که جزو وظایف خودشان است، از دیگر مسئولان پیگیری می‌کنند. کار کردن بلد نیستید، از قوانین اطلاع ندارید و با وظایف قوه مجریه حتی پس از چهار سال نمایندگی مجلس آشنا نشده‌اید، آیا سکوت هم بلد نیستید؟ گزارش ما به اتمام رسید، اما سؤالی که در ابتدای آن نوشتیم، همچنان بی‌پاسخ مانده است؛ نقش قوه مقننه در این روزهای سخت و پرکار چیست؟ از این همه کار و برنامه‌ریزی و مدیریت بحران که کرونا در شب عید بر مردم و مسئولان و کشور تحمیل کرده، چه بخشی از کار و مدیریت بر عهده قوه مقننه است و تاکنون نهاد قانونگذاری کشور برای ایجاد آرامش و حل مشکلات کرونایی کشور چه کرده است؟

تحلیل

آنچه تحلیلگران از فرصت بودن تحریم‌ها می‌گویند

اذعان طراح تحریم‌ها به شکست این پروژه مقابل ایران

ریچارد نفیو، مسئول تیم طراحی تحریم‌ها علیه ایران منجر به برجام، در دوره دوم اوباما و چهره اصلی تیم پشتیبانی مذاکره‌کنندگان این توافق در امور تحریم‌ها در وین بوده است. نفیو پیش از آن، به مدت ۱۰ سال مسئول امور ایران در شورای امنیت ملی در کاخ سفید و قائم مقام هماهنگی سیاست تحریم در وزارت خارجه ایالات متحده بوده است. نفیو در کتاب «هنر تحریم‌ها، نگاهی از درون میدان» به تشریح چارچوب فکری و عملی خود در طراحی تحریم‌ها علیه ایران با هدف افزایش حداکثری تأثیر و موفقیت آنها می‌پردازد.

از منظر نفیو راهبرد تحریم‌ها بر یک بنیان اصلی استوار است که ترکیب فشارهای مختلف را می‌توان بر یک کشور اعمال کرد تا بر استقامت آن فائق آمده و او را وادار به تغییر سیاست کرد. از منظر وی، استقامت همان قاطعیت روان‌شناختی کشور هدف برای انکار پیروزی کشور تحریم‌کننده و همچنین ادامه دادن به مسیری است که برای خود انتخاب کرده است. در نتیجه تحریم‌ها در اصل با هدف تحت‌الشعاع قرار دادن این قاطعیت و عزم روان‌شناختی ایجاد شده است. نکته اساسی قابل استفاده برای ما در کتاب نفیو، نحوه مواجهه و مقابله یک کشور در برابر تحریم‌هاست. از منظر نفیو پاسخ‌های ارائه شده به تحریم‌ها توسط کشورهای هدف می‌تواند بسیار متفاوت باشد، اما در نگاه کلی در دو حوزه تقسیم‌بندی می‌شود: می‌توان اثر تحریم‌ها را پذیرفت و آنها را مدیریت کرد یا آنها را کنار زد و در برابر آنها مقاومت نمود، به عبارت دیگر می‌توان گفت دو نوع مواجهه با تحریم‌ها وجود دارد: مواجهه سیاسی تا حدودی فعالانه و به لحاظ اقتصادی منفعلانه و در مقابل مواجهه سیاسی با اقتصادی فعالانه. نفیو مواجهه نخست را پذیرش و مواجهه دوم را استقامت در برابر تحریم‌ها می‌نامد.

■ پذیرش تحریم در مقابل استقامت در برابر آن

از منظر وی، منظور از بحث پذیرش تحریم‌ها نوعی اذعان کردن به ناتوانی کشور تحریم‌کننده است، بدین معنا که تحریم نشان‌دهنده عجز کشور تحریم‌کننده در مقابل کشور هدف است. کشورهایی که از این پاسخ در برابر تحریم‌ها استفاده می‌کنند، اساساً در برابر کشور تحریم‌کننده تسلیم نمی‌شوند و روش کلی کار خود را نیز عوض نمی‌کنند، اما در عین حال هم تلاش نمی‌کنند که اعمال تحریم‌ها را به چالش بکشند یا از پیامدهای آن به عنوان نتیجه فرار کنند. در عوض این کشورها خود را با اعمال تحریم‌ها انطباق می‌دهند و راه‌هایی را شناسایی می‌کنند که یا از آن سود ببرند یا از آن در جهت اهداف سیاسی خود چه در داخل و چه در بیرون از کشور استفاده کنند. نفیو پاسخ و واکنش ونزوئلا به اعمال تحریم‌های امریکا علیه هفت مسئول این کشور در سال ۲۰۱۵ را از این نوع نگرش نسبت به تحریم‌ها می‌داند چراکه ونزوئلا می‌توانست به متحدان بین‌المللی خود اینطور نشان دهد که توانسته در برابر امپریالیسم امریکا مقاومت بکند و با این کار حتی جایگاه خود را بالاتر ببرد و رئیس جمهور ونزوئلا آقای مادورو هم توانست جایگاه خود را در میان مردم از این طریق ارتقا دهد.

از منظر نفیو استقامت در برابر درد تحریم اقتصادی، همان توانایی است که یک اقتصاد در عین از دست دادن بسیاری از ظرفیت‌های تولیدی خود برای ادامه حیات دارد. مانند گروهان نظامی که حتی در صورت از دست رفتن آن، یک ارتش می‌تواند کار خود را پیش ببرد. اهمیت داشتن روش و راهبرد برای استقامت در کشور هدف این است که وقتی راهبردهایی برای حفظ استقامت وجود داشته باشد، کشورهایی که در معرض تحریم قرار می‌گیرند عزم خود را بالاتر برده و جایگاه خود را در این زمینه تقویت می‌کنند.

رویکرد کلی کشورها در راهبرد استقامت، به حداقل رساندن آثار منفی تحریم‌ها از طریق گذر از آنها و دور زدن آنهاست، به نحوی که کشور اولیه تحریم‌کننده نیز درد ناشی از تحریم‌ها را از طریق اقدامات جبرانی احساس کند. از منظر نفیو، ایران یک نمونه بارز در این مسئله است. ریچارد نفیو در قسمت‌های زیادی از کتابش با اشاره به مصادیق مختلف، نحوه استقامت ایران در مقابل تحریم‌ها را بررسی کرده است که بازخوانی آن می‌تواند برای ما درس‌آموز و عبرت‌آموز باشد.

■ دور زدن تحریم‌ها توسط ایران و مشکل‌ساز شدن تداوم تحریم

نفیو در کتابش به دور زدن تحریم‌ها توسط ایران و دشوار شدن تداوم تحریم‌ها برای امریکا اشاره می‌کند. به گفته وی دلیل عمده ایجاد این دشواری این بود که راهبرد ایران برای استقامت در برابر تحریم‌ها دارای اقدامات انحرافی بسیار پیچیده‌ای بود. واسطه‌های تأمین اجناس و کالاها که برای ایران به صورت مخفیانه کار می‌کردند، شرکت‌های صوری را در نقاط مختلف دنیا تأسیس کرده بودند که اغلب این مسئله در جاهایی اتفاق می‌افتاد که مقررات و ضوابط ملی ضعیفی بر کار شرکت‌ها حاکم بود. تأمین‌کنندگان مالی ایران نیز به طریق مشابه از خلأهای موجود در نظارت بر بخش خدمات مالی و مسائل قانونی آن استفاده می‌کردند تا مسیرهایی را برای به جریان انداختن پرداخت‌ها به ایران و ارائه ارز به این کشور به وجود بیاورند. امریکا در جایگاهی قرار داشت که می‌توانست به دولت‌های خارجی کمک کند تا با برخی از این چالش‌ها مقابله کنند اما امکان مقابله با همه آنها وجود نداشت، ضمن اینکه ظرفیت امریکا نیز نامحدود نیست و تعداد تحریم‌های اعمال شده و اولویت‌های اعمال آنها که از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۳ وجود داشت، گاهی آنقدر زیاد بود که اعمال کنندگان و اجراکنندگان از پس اجرای همه آنها برنمی‌آمدند. نکته دیگر اینکه منابع اطلاعاتی نیز محدود هستند و استفاده از آنها محدودیت‌هایی دارد. خصوصاً اگر نیت استفاده از این منابع غور کردن در اطلاعات محرمانه دولت‌های خارجی باشد، حتی در مواردی که امریکا می‌خواست دخالتی انجام بدهد تا یک تحقیق و تفحص خارجی به سرانجام برسد، محدودیت‌هایی وجود داشته که عملاً امکان متقاعد کردن کشور خارجی برای پیوستن به جریان مذکور و امکان کمک امریکا به آن کشور را محدود می‌کرد. در نتیجه این محدودیت‌ها و فعالیت‌های ایران در دور زدن تحریم‌ها، نفیو اقدامات امریکا در این زمینه را به یک بازی ناپایان تشبیه کرده است که نتیجه آن از پیش معلوم نیست.

■ خودکفایی در تولید بنزین و شکست توطئه تحریم

نویسنده کتاب در برخی از موارد اذعان می‌کند که عدم درک درست از شرایط ملی یک کشور می‌تواند به اعمال تحریم‌هایی منجر بشود که استقامت طرف مقابل را تقویت می‌کند. به عبارت بهتر تحریم‌هایی وضع می‌شود که کشور هدف از آنها استقبال می‌کند، چراکه وضعیت اقتصادی و سیاسی درون آن کشور را بهبود می‌دهد و حتی جایگاه بین‌المللی آن کشور را نیز ارتقا می‌بخشد. نمونه‌ای از این مورد را می‌توان در شکست پروژه تحریم بنزین در ایران ملاحظه کرد. نفیو ماجرای اعمال این تحریم و چگونگی شکست آن را اینچنین روایت می‌کند:

در این باره ایران به جای اینکه بلافاصله امتیاز بدهد و فعالیت‌های پنهانش را کنار بگذارد، روش‌های مختلف قاچاق را در پیش گرفت و در کنار آن نیز پالایشگاه‌های خود را باز طراحی کرد تا نیاز بنزین داخلی را تأمین کند. نتیجه این کار تولید بنزینی بود که این کشور را از واردات بنزین خودکفا کرد، پس ایران توانست از این فشار عبور کند.

■ استقامت ایران در مقابل تحریم‌ها و توسعه بخش غیرنفتی

معمار تحریم‌های ایران با ذکر مصادیق استقامت ایران در برابر تحریم‌ها، به مواردی اشاره می‌کند که نه تنها ایرانیان با هنر استقامت خود توانستند توطئه و تهدید تحریم را خنثی و بی‌اثر نمایند بلکه توانستند این تهدید را به فرصتی برای اصلاح و پیشرفت اقتصادی کشور خود تبدیل کنند. به گفته وی در تحریم‌های اعمال‌شده در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳ دولت ایران تلاش کرد تا حس معمولی بودن وضعیت اقتصادی را در قسمت اعظمی از زمان تحریم‌ها به نمایش بگذارد. مقامات دولتی آمار اقتصادی مطلوب را مدام تبلیغ می‌کردند، خصوصاً آنهایی که در دوره تحریم آسیبی ندیده بودند. در کنار این مسئله دولت قراردادهایی را با کشورهای مختلف به امضا رساند تا نشان دهد اقتصاد ایران آسیبی ندیده و به کار معمول خود ادامه می‌دهد. نفیو تأکید می‌کند که ایرانی‌ها از فرصت ایجاد شده از تحریم‌های بین‌المللی برای ایجاد یک برنامه اصلاحاتی و آزادسازی اقتصاد و مصون کردن آن در برابر تحریم‌های خارجی استفاده کردند و درست در همان زمان ایران تلاش می‌کرد تا انسجام درونی را از طریق دعوت مردم به اقتصاد مقاومتی و پایان دادن به آثار تحریم‌ها از طریق دور زدن آنها افزایش دهد.

در مجموع با توجه به آنچه ریچارد نفیو و کارشناس مرکز پژوهش‌های کنگره امریکا بدان اذعان کرده، می‌توان گفت که تحریم‌ها در عین اینکه تهدیدی است که در صورت عدم اتخاذ راهبردهای مناسب برای مقابله با آن می‌تواند آسیب‌های زیادی برای اقتصاد کشور داشته باشد، از سوی دیگر فرصتی است که می‌توان با تکیه بر آن، برخی اصلاحات اساسی و بازسازی اقتصادی که در صورت فقدان شرایط تحریمی بدان توجهی نمی‌شد، پیگیری کرد.

به فرصت بودن تحریم‌ها توسط معمار کبیر انقلاب اسلامی حضرت امام خمینی(ره) و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای نیز اشاره شده است. از منظر امام(ره) «این جنگ و تحریم اقتصادی و اخراج کارشناسان خارجی، تحفه‌ای الهی بود که ما از آن غافل بودیم. اکنون اگر دولت و ارتش کالاهای جهانخواران را خود تحریم کنند و به کوشش و سعی در راه ابتکار بیفزایند، امید است که کشور خودکفا شود و از دریوزگی از دشمن نجات یابد.»

■ پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدعلی خامنه‌ای (مدظله‌العالی)

دنیای مجازی

■ اولویت‌هایش را از دل دردهای مردم پیدا می‌کرد

سیدراضیه حسینی یکی از فعالان فضای مجازی نوشت: «در صحبت‌هایی که مراجعانم داشتند، متوجه وجود این مشکل شدم»، با فاطمه رهبر که درباره فعالیت‌هایش صحبت می‌کردم، این جمله، ترجیع‌بند حرف‌هایش بود. اولویت‌هایش را از دل دردها و گلایه‌های مردم پیدا می‌کرد و به گره اصلی که می‌رسید، تا بازش نمی‌کرد، نمی‌نشست.

اصلی‌ترین مسائلی که زنان کشورم با آن درگیرند را چند نفر از مدافعین حقوق زنان می‌دانند؟ یا اگر می‌دانند، چقدر برایشان مهم است؟ ورزشگاه‌رفتن و امثالهم را نمی‌گویم، حرف از غصه نان شب برای زنانی است که بار خانواده را به‌دوش می‌کشند یا بیمه شدن مادرانی که سال‌ها عمر و جوانی خود را وقف خانواده کرده‌اند و صرفاً چون شاغل نبوده‌اند، هیچ‌کس به فکر سال‌های شکستگی و پیری‌شان نبوده یا آنهایی که به هر دلیل شاغل شده‌اند اما سیستم حواسش نبوده زنان بعد از تجربه‌ای سخت مثل زایمان و نیاز شدید نوزاد، نمی‌توانند و انصاف نیست با فاصله سه ماه سر کار بیایند.

آنهایی که در دادگاه‌های خانواده مستأصل می‌مانند و نمی‌توانند مسائلشان را به قاضی مرد بگویند و اصلاً خیلی وقت‌ها حتی حق و حقوقشان را هم نمی‌دانند. دخترها و زن‌هایی که مظلومانه قربانی اسیدپاشی می‌شوند و کسی باید برای محدود کردن این جنایت، فکری بکند.

فاطمه رهبر و همکارهایش در فراکسیون زنان مجلس نهم، همه این اصلی‌ترین مسائل را دیدند و به جای شعار دادن، برایش قدم‌هایی بزرگ برداشتند. قانون تصویب کردند، فرایندها را اصلاح کردند و روی اجرایش نظارت کردند.

نه فقط اینهایی که بالا نوشتم، یک لیست بلندبالا که خودش یک کتابچه مفصل است. آنگاه که برخی از زنان اصلاح‌طلب وقتی در مناظره دانشگاه‌ها به چالش کشیده می‌شدند، پشت کتابچه را به جمعیت نشان می‌دادند و سرفصل‌هایش را به‌عنوان عملکرد خودشان جا می‌زدند.

فاطمه رهبر رفت، او و فعالیت‌هایش را ندیدیم و حتی در مقابل دیدن و شناختن، مقاومت کردیم اما یادمان بماند، پرچمداری فمینیست‌ها در حقوق زنان و جا زدن مطالبات قلابی به جای دردهای واقعی، حاصل همین ندیدن‌ها و نشناختن‌های ماست.

این آخرین مصاحبه‌ای است که با فاطمه رهبر در مورد فعالیت‌هایش در حوزه زنان انجام دادم اما ورای فعالیت‌های ایشان، به این موضوع می‌پردازد که اصلی‌ترین قوانین مربوط به زنان و خانواده الان در چه نقطه‌ای هستند و از مجلس آینده چه مطالبه‌هایی باید داشته باشیم.

■ توهمات سیاسی سلبریتی‌ها

وحید وحیدی نیز نوشت:

از وظایف به زعم خودشان هنرمندان و روشنفکران غرزدن صرف بدون هیچ عملی است! ترور قاسم سلیمانی هم اصلاً مهم نبود!

تحریم‌های امریکا و بدقولی اروپایی‌ها هم که غمی نیست! مسئول بلایای طبیعی هم آخوندها هستند!

■ چالش رقص بیل و کلنگ

میثم مطیعی هم در صفحه اختصاصی خود نوشت: در میانه اخبار متعدد از کرونا و افزایش آمار مبتلایان به این ویروس کمتر کسی به زلزله آذربایجان غربی به خصوص در شهرستان خوی و منطقه قطور پرداخت.

ریزش برف هم درد جدیدی روی درد زلزله شد و مشکلات فراوان برای افراد بی‌خانمان ایجاد کرد، به گونه‌ای که کمتر کسی جرئت بیرون رفتن و تحمل سرمای شدید برای یاری برادران و خواهران مسلمان را داشت.

در ایام چالش رقص سلبریتی‌هایی که همواره به چرخاندن زبان اکتفا می‌کنند با فسفر سوزاندن فراوان به راه حل جدیدی برای مشکلات مردم رسیدند! اما طلبه‌های حوزه علمیه خوی آستین همت بالا زدند و به کمک زلزله‌زدگان شتافتند تا بیل و کلنگ‌ها را بجنبانند و گره از کار و درد هموطن خویش باز کنند.

چالش رقص بیل و کلنگ جهادگران در مقابل چالش رقص سلبریتی‌ها نشان داد که شادی واقعی در زدودن غبار غم و اندوه از چهره مردم است؛ جوانان بی‌ادعایی که پروژه‌های عمرانی و خدماتی فراوانی در مسیر کمک به مردم آذربایجان غربی اجرا کردند و آرامش و لبخند به روی صورت آنان نشاندند.

چالش اصلی را شما اجرا کردید، خوشا به حالتان.

■ سانسور اتفاقات امریکا

فواد ایزدی نیز با انتشار فیلمی نوشت:

رئیس سابق سازمان خدمات بهداشت عمومی دولت امریکا در CNN گفته است: وضعیت تجهیزات پزشکی در بیمارستان‌های امریکا الان به صورتی است که پزشکان مجبورند به هم ماسک استفاده شده قرض دهند.

امکان تست کرونا از بسیاری از بیمارانی که نیاز دارند وجود ندارد و پزشکان مجبورند تست کرونا را جیره‌بندی کنند.

گزیده خبر

سخنگوی شورای نگهبان:

۲۱ شهریور ۹۹ دور دوم انتخابات مجلس برگزار می‌شود

سخنگوی شورای نگهبان از موافقت این شورا برای برگزاری مرحله دوم انتخابات مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۲۱ شهریور ماه ۹۹ خبر داد.

به گزارش فارس، عباسعلی کدخدایی سخنگوی شورای نگهبان، از درخواست وزیر کشور برای به تعویق انداختن زمان برگزاری مرحله دوم انتخابات مجلس یازدهم شورای اسلامی خبر داد و اظهار داشت: با توجه به اینکه وزیر کشور طی نامه‌ای به شورای نگهبان درخواست به تعویق انداختن مرحله دوم انتخابات یازدهمین دوره از مجلس شورای اسلامی را مطرح کرده بود، لذا ما این موضوع را بررسی کردیم.

وی افزود: پیشنهاد وزیر کشور طی نامه مذکور ۲۱ یا ۲۸ شهریور سال ۹۹ بود که طی آن عنوان شد با توجه به شرایط کشور و شیوع بیماری کرونا زمان برگزاری مرحله دوم انتخابات مجلس که قرار بود ۲۹ فروردین ماه برگزار شود به زمان دیگری موکول شود.

کدخدایی ادامه داد: شورای نگهبان پس از بررسی‌های لازم با پیشنهاد وزارت کشور برای برگزاری مرحله دوم انتخابات مجلس یازدهم شورای اسلامی در ۲۱ شهریور ماه ۹۹ موافقت کرد و بر این اساس دومین مرحله از انتخابات مجلس یازدهم در این تاریخ برگزار خواهد شد.